

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 118/2011-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. marca 2011 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 171/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. septembra 2010 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote

zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 171/2006.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 22. októbra 2004 podnet Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) na podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 14 C 106/03 zo 16. februára 2004 a rozsudku Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) č. k. 3 Co 38/04-111 zo 16. septembra 2004, ktorým bol potvrdený rozsudok okresného súdu. Generálna prokuratúra listom č. k. VI/2 PZ 446/04-13 z 12. januára 2005 podnet odložila.

Dňa 23. októbra 2006 podal sťažovateľ okresnému súdu žalobu o ochranu osobnosti a priznanie nemajetkovej ujmy proti prokurátorom generálnej prokuratúry z dôvodu, že títo na základe jeho podnetu nepodali mimoriadne dovolanie proti uvedeným rozhodnutiam okresného súdu a krajského súdu a podnet 12. januára 2005 odložili. Okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh (na výzve zrejme sťažovateľom vyznačené doručenie 19. decembra 2006), ktorý sťažovateľ v lehote určenej súdom nezaplatil, na základe čoho okresný súd rozhodnutím č. k. 11 C 171/06-37 z 1. februára 2007 konanie zastavil. Na základe odvolania sťažovateľa proti napadnutému rozhodnutiu okresného súdu rozhodol krajský súd rozhodnutím č. k. 3 Co 96/07-45 z 28. septembra 2007 tak, že rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

Sťažovateľ podal 17. marca 2008 proti namietaným rozhodnutiam okresného súdu a krajského súdu „žiadost“ o mimoriadne dovolanie, ktoré z poverenia generálnej prokuratúry Krajská prokuratúra v Bratislave (ďalej len „krajská prokuratúra“) listom č. k. Kc 117/08-7 z 19. mája 2008 odložila s poukázaním na § 243f ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) s odôvodnením, že *„mimoriadne dovolanie proti rozhodnutiam a zastavení alebo prerušení konania, alebo ktorými sa upravuje vedenie konania, nie je prípustné“*. Proti predmetnému rozhodnutiu krajskej prokuratúry podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú generálna prokuratúra listom sp. zn. VI/2 PZ 325/08 6. júna 2008 odložila. Sťažovateľ 16. júna 2008 podal generálnej prokuratúre opakovaný podnet proti

rozhodnutiu zo 6. júna 2008, na ktorý generálna prokuratúra listom č. k. VI/2 PZ 325/08-8 17. júna 2008 sťažovateľovi oznámila, že prokuratúra v jeho veci konala v súlade so zákonom.

Sťažovateľ 11. decembra 2009 „študoval súdny spis... a zistil, že súd je nečinný... mári súdne konanie a porušuje čl. 46 ods. 1 ústavy – právo na súdnu ochranu“.

Z obsahu príloh sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 26. novembra 2007 sťažnosť na priet'ahy v konaní predsedníčke okresného súdu, ktorá listom č. Spr. 2051/2007 sťažnosť ako nedôvodnú odmietla. Ďalšie sťažnosti na priet'ahy v konaní boli sťažovateľom podané 28. mája 2008, 11. mája 2009 i 24. augusta 2009 v čase, keď vzhľadom na rozhodnutie okresného súdu o zastavení konania (1. februára 2007) a jeho potvrdenie krajským súdom (28. septembra 2007) k porušeniu označených práv už dochádzať nemohlo.

Sťažovateľ odôvodnil svoju sťažnosť uvedenými skutočnosťami, pričom navrhol, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní tejto sťažnosti vydal toto uznesenie:

„Okresný súd Bratislava I v konaní 11 C/171/2006 porušuje základné práva MUDr. D. B. garantované čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. ...

Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu konať bez ďalších priet'ahov. ...

Okresný súd Bratislava I je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 3000 Eur (opakované delikty a nevyplatenie satisfakcie v konaní II. ÚS 375/10) v lehote 15 dní od právoplatnosti Nálezu Ústavného súdu.

V prípade omeškania je Okresný súd Bratislava I povinný zaplatiť úroky z omeškania vo výške 100 Eur za každý deň omeškania až do zaplatenia. ...

Ústavný súd oslobodzuje D. B. od poplatkov v konaní 11 C 171/2006.“

Sťažovateľ požiadal aj o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom z dôvodu, že „je v hmotnej núdzi, invalid a nositeľ ŤZP, bez možnosti zárobku pre zlý zdravotný stav“.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom konania je sťažovateľom namietané porušenie základných práv zaručených čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 171/2006.

Ústavný súd z obsahu sťažnosti zistil, že konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 11 C 171/2006 bolo právoplatne skončené pred 17. marcom 2008, keď sťažovateľ podal generálnej prokuratúre žiadosť o mimoriadne dovolanie proti rozhodnutiu okresného súdu č. k. 11 C 171/06-37 z 1. februára 2007, ktorým konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil, a proti rozhodnutiu krajského súdu č. k. 3 Co 96/07-45 z 28. septembra 2007, ktorým tento rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti na konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

V kontexte citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je v zásade „iným zásahom“ pre počítanie lehoty pre včasnosť podania sťažnosti (I. ÚS 161/02).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty. Tento účel spravidla nie je možné dosiahnuť po právoplatnom skončení napadnutého konania. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k namietanému porušovaniu práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Predmetná sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 16. septembra 2010, teda v čase, keď už nedochádzalo k namietanému porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Napadnuté konanie okresného súdu bolo právoplatne skončené najneskôr 17. marca 2008 (deň podania „žiadosti“ o mimoriadne dovolanie), teda dávno pred uplynutím dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ústavný súd o ďalších žiadostiach sťažnosti (napr. ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom, priznanie primeraného finančného zadosťučinenia) nerozhodoval.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. marca 2011